

въ флотата, а господаря пратилъ въ матросите; билъ случай, когато слугата господарствуvalъ надъ господаря и са трудилъ да го научи онѣзъ работи, които посредствомъ него, чрезъ труда и приложението са спечелилъ.

Трудолюбивия слуга въ 1723 год. билъ капитанъ, а послѣ постепенно дошълъ до чина контрадмиралъ. Той са именувалъ Калмиковъ.

79.

Уважение храбрите.

Единъ отъ гвардийските офицери, по невнимание престъпилъ военния законъ; туй било причина да го отаджатъ на съдъ. Съдииятъ осъди невнимателния офицеръ на бѣсение. Присъдата прочели въ присъствието на същия му полковникъ — господаря. Осъдения са поклонилъ на него величество и казалъ:

— Азъ сѫмъ виновенъ, господарю мой, бѫди милостивъ, яко Богъ, и избави войника отъ безчестната смърть.

— „Добрѣ, отговорилъ Петъръ, заради службата ти въ войската наказанието ти са промѣняй намѣсто бѣсение, застрѣляваніе.“

Офицера са поклонилъ изново и казалъ:

— Азъ бихъ предпочелъ да бѫда застрѣленъ отъ неприятеля, нежели отъ войницитѣ, заедно които сѫмъ защищавалъ отечеството си. Милост господарю! Припомни първата ми вѣрностъ, гледни на ранитѣ ми и помилвай. Обѣщавамъ са ще бѫда внимателенъ и че ще са труда да опратя вината си. Гробъката ми произходи отъ невѣ